

i Landkommunerne at have det Besvær med at regne Børnetallet ud og sætte de bestemte Beløb op, føre hele dette Regnskab, fordi Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenterne efter Skattelovgivningen paa Landet er af den Beskaffenhed, at vi ganske uden disse Regler, som kun vilde komme til at genere os, kan yde Forsørgerne al den Lettelse, de trænger til. Men saaledes er Forholdet netop ikke i København, og af den Grund er der al mulig Anledning til at vedtage det Ændringsforslag, mine ærede Partifæller har stillet.

Trier: Borgerrepræsentationen er jo eet, og Rigsdagen er et andet. Hvad der eventuelt er den rette taktiske Fremgangsmaade i Borgerrepræsentationen, behøver derfor ikke nødvendigvis at være bindende for Fremgangsmaaden i Rigsdagen; og særlig hvis man i Borgerrepræsentationen under Hensyn til Rigsdagen har valgt en bestemt Fremgangsmaade, behøver Rigsdagen jo ikke, naar den ser anderledes paa Sagen, at følge dette Hensyn, saafremt den ikke føler, at det er begrundet. I øvrigt synes jeg ikke, at der er nogen væsentlig Forskel paa, hvad der i dette Tilfælde sker paa den radikale Side, og hvad jeg ser der sker fra et andet politisk Partis Side.

Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret i, at naar der i den nævnte Henstilling fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse, underskrevet M. Godskesen, siges, „at man dog skal henstille, at der gives Adgang til at forhøje Børnefradraget til indtil 500 Kr. for hvert Barn under 15 Aar“, er det et Ønske, der ikke har noget med Nutiden at gøre, men hvis Gennemførelse skulde være forbeholdt Fremtiden. For mig staar det som absolut Tilknytning til Gennemførelsen af denne midlertidige Lov.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg ønsker kun i Anledning af den Udtalelse, der faldt fra det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at minde om, at under den Forhandling, der fandt Sted ved Sogneraadsdelegeretmødet i Efteraaret, fremkom der fra Repræsentanter for de København nærstaende Kommuner Udtalelser, der netop tog Sigte paa de Forhold, der gjaldt i deres Kommuner, i Sam-

menligning med de Forhold, der gjaldt i København. Det ærede Medlem skal jeg endvidere oplyse om, at jeg under 10. Januar i Aar har modtaget en Skrivelse fra Sogneraadsforeningernes Forretningsudvalg, hvori de anmoder om, at hele det Spørgsmaal, som blev berørt derovre, maa komme til Overvejelse med Ministeriet.

Steincke: Det er fuldkommen rigtigt, som den højtærede Minister siger, at der fra Repræsentanter for Sognekommunerne nær ved København blev stillet Krav om at bibeholde Reglerne om Børnefradragets Forhøjelse, saa vidt jeg erindrer, var det særlig Folketingsmand Wilmann, som repræsenterer Lyngby, der stillede et saadant Forslag. Men det var netop, fordi han gik ud fra, at naar vi har disse Regler, kan de Kommuner, som vil, være absolut sikre paa at garantere Forsørgerne det bestemte Fradrag. Det, der er det afgørende i denne Sag, og som den højtærede Minister slet ikke indlod sig paa, var jo denne Betragtning, som formentlig er rigtig, og som jeg heller ikke tror han vil imødegaa. Naar man fra anden Side ikke ønskede disse Børnefradrag, var det netop, fordi man sagde: De er overflødige i Landkommunerne, thi dér har vi i Kraft af den gældende Skattelovgivning tilstrækkelig Myndighed til at nedsætte Skatteydelsen saaledes, at Forsørgerne med de mange Børn kan blive lettet saa meget, som vil overhovedet vil lette dem; derfor vil vi nødig vanskeliggøre Reglerne. Det var Begrundelsen, og hvis denne Begrundelse er rigtig og ærligt ment, hvad jeg ikke har Grund til at tvivle om, maa man indrømme, at der ikke af saglige Grunde kan være mindste Anledning for Landkommunerne til at modsætte sig, at man andetsteds, i Hovedstaden, hvor man ikke kan komme saa langt ned paa Grund af de gældende Skatteregler, sætter et højere Fradrag, som giver Forsørgerne den Lettelse, man fra alle Sider i Landkommunerne i og for sig finder rimelig.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning, at det, der foreligger, er ikke det Spørgsmaal, om man skal have et Børnefradrag, eller om det skal være af den ene eller den anden Størrelse. Det Spørgsmaal, der foreligger,